

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 103. Petri Danesii Vaurensis Episcopi mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

Sæcul. XVI centium anno millesimo quingentesimo
A.C. 1577. sexagesimo primo spoliaverat, Mona-
 chis Cisterciensibus Congregationis He-
 truscæ restituit eodem anno salutis no-
 stræ millesimo quingentesimo sexagesi-
 mo primo.

§. CIII.

*Petri Danesii Vaurenfis Episcopi
mors.*

Thuan. l. 64. **H**oc item anno pariter Petrus Dane-
Sanmarth. sius Vaurenfis Episcopus Vir ævo
l. c. Et t. 3. suo celeberrimus obiit. Hic patria Pa-
Galli Christ. riinus ex clara familia, quæ adhuc-
 dum Parisiis floret, anno millesimo
 quadringentesimo nonagesimo septimo
 natus hebraicæ, græcæ, & latinæ lin-
 guæ peritia inclaruit, unde a Fran-
 cisco I. Rege anno Christi millesimo
 quingentesimo trigesimo in Collegio re-
 gio primus græci idiomatis Professor
 nominatus hoc munus quinque circiter
 annis obibat, cum tanto profectu, ut
 ex ejus schola intra exiguum hoc tem-
 poris spatium Viri inter illius temporis
 Doctores longe clarissimi prodirent:
 ipse vero postea in Italiam secessit, ibi-
 demque præcipue Venetiis, ubi diutius
 hæsit, ingens sibi nomen comparavit,
 atque adhucdum in Italia commorans
 latino sermone pro Francisco I. Gallia-
 rum Rege apologeticam vulgabat epi-
 stolam,

Sæcul XVI.
A.C. 1577.

stolam, qua diluere nitebatur probra, quæ in hunc Regem Carolus V. Cæsar Romæ coram summo Pontifice, & Cardinalibus in pleno Senatu congregatis effundebat. Ceterum jam alibi celebravimus gloriam, quam sibi in Concilio Tridentino comparabat, hinc a Delphino in conscientiæ suæ Moderatorem seligebatur, ad ipsius etiam Parisinæ Universitatis emendationem eodem anno vocatus. Postea anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo ad Vaurensem Episcopatum post Georgii Salvæ Discipuli sui obitum nominatus vix Diæcesin suam ingrediebatur, cum illico non nisi Pastoralis suæ curæ officii totus insudaret, ac non modo suis sermonibus, sed etiam Catholicæ doctrinæ explicatione celebris assidue Altaris ministeria obibat, atque amplissimis elemosynis, omnique data occasione suum a quæstu animum prorsus alienum demonstrabat: demum senio gravis suum Episcopatum dimittere cogitabat, sibi que Gilbertum Genebrardum, qui cunctas veri Episcopi partes sibi soli vendicasse videbatur, successorem subrogari ab Henrico II. petebat, a quo etiam ultro hunc favorem obtinuit, reluctans licet secretioris Senatus Consiliariis, quorum nullus Genebrardum admit-

Sæcul XVI. **A.C. 1577.** **admittere volebat:** nihilominus Danesius in Blesensibus comitiis porrecto libello supplici suas preces Regi exponi rogabat, imo Clerici æque, ac Nobiles se ejusdem votis pro viribus suffragaturos pollicebantur, verum plebejus Ordo ceteris duobus Ordinibus accedere renuebat, quæsito obtentu, quod Danesii preces electionum restorationi in comitiis petitæ adversarentur: genuina tamen hujus repuliæ ratio erat, quod causidicorum factio Pibraco, cui hic Episcopatus erat promissus, tanta precum efficacia faveret, ut re ipsa etiam hanc Ecclesiam obtineret. Hæc cessio erat postrema Petri Danesii actio notatu digna: postmodum enim non nisi ægre animam inter diuturnos languores trahebat, tandem vero variis morbis consumptus die vigesima tertia Aprilis anno post Christum natum millesimo quingentesimo septuagesimo septimo mortalitatem exiit, sepultusque fuit in Abbatia sancti Germani de Prato, quo postremis vitæ suæ diebus secesserat. Defuncto Genebrardus discipulus oratione funebri eodem anno typis editæ parentabat. Danesius pauca admodum ingenii sui monumenta posteris reliquit, nonnulli tamen eidem tractatum latinum de ritibus

tibus Ecclesiæ adscribunt, qui tamen Sæcul. XVI.
 verius Durantio Præfidi attribuitur. A.C. 1577

§. CIV.

*Ludovici Andreæ Resendii Domini-
 cani decessus.*

Ad eundem annum refertur obitus Lu- Thuan. l. 2.
 dovici Andreæ Resendii Doctoris Nicol. Ant.
 Lusitani, quem alii jam Anno a partu Bibl. Hisp.
 Virginis millesimo quingentesimo se- Echard de
 ptuagesimo tertio decessisse memorant. Script. Ord.
 Is Eboræ natus, adolescens adhuc san- Præd. t. 2.
 cti Dominici sodalibus se sociabat, ubi p. 221.
 brevi magnam scientiæ famam sibi con-
 ciliabat, artis poeticæ, eloquentiæ,
 Theologiæ, necnon veteris historiæ no-
 titia oppido clarus, ac postea Parisiis,
 & Lovanii aliquamdiu literis operam
 navans in hac postrema urbe arctissi-
 mum amicitiae foedus cum Damiano de
 Goes ejusdem patriæ sodali contraxit:
 postquam vero in Lusitaniam reversus
 erat, Joannes III. Rex eidem ambos
 suos fratres Alphonsum, & Henricum
 instituendos commiserat, quorum pri-
 mus jam anno Incarnationis Dominicæ
 millesimo quingentesimo trigesimo pri-
 mo, alter veropostea Cardinalium numero
 adscriptus fuerat; Henricus tamen ob-
 eunte Sebastiano juvene Rege sceptrum
 obtinuit. Porro Joannes III. eodem
 tempore a Papa facultatem impetrabat,
 ut